

Mirsad Hadžikadić:

Očekivao sam da ću vidjeti sve te grobove i nišane, koje je zaista teško gledati. Ali dok smo se približavali memorijalnom centru gdje se trebala održati zajednička dženaza narednog dana, vidjeli smo one koji su preživjeli genocid, kao i majke i nane poginulih kako stoje sa obje strane ulice, potpuno tiho, bez da je iko progovorio riječ. Kolona je ušetala na groblje, odala počast u potpunoj tišini, te otišla do grobova, plačući i fotografišući. Zaista vas pogađa kad vidite taj bol, i to poštovanje učesnika, i članova porodica poginulih. Dakle, to je bilo interesantno i teško.

Clark Curtis:

Mogu i po tvom glasu reći da je ovo bilo zaista dirljivo iskustvo, za tebe lično.

Mirsad Hadžikadić:

Da, bilo je dirljivo na mnogo načina. Ne možete znati taj bol dok ne prošetate s njima i ne sjedete da razgovarate s njima i čujete njihove priče. Otišli smo u memorijalni centar. Imena poginulih su naravno uklesana u kamen, baš kao i ona koje nalazite u Memorijalnom centru D.C.-a, i imena su naravno posložena po abecedi, pa ljudi vide pojedina prezimena koja su izgubila stotine članova, jedno do drugog. Ali, razgovori sa pojedincima su nešto drugo, jer brojevi ne ožive kao što priče koje ljudi pričaju uživo to čine, i kad se čuju jedna priča za drugom i kad shvatite kako strahotni ljudi mogu biti jedni protiv drugih, i kako okrutni mogu biti, i koliko okrutno mogu tretirati ostala ljudska bića. Neke od tih priča ne možete ni ponoviti. Ne možete čak ni zamisliti um ljudi koji prolaze kroz taj bol i to ponižavanje. Ne možete ni zamisliti da postoje ljudi koji mogu smisliti takve strašne stvari i načine da nanesu bol drugim bićima. To vas pogodi na mnogo načina. U pravu si, bilo je teško to vidjeti.

Clark Curtis:

Da li te jedno ovakvo iskustvo još više motiviše da radiš to što pokušavaš da uradiš sada - da doneseš promjene i postaneš predsjednik?

Mirsad Hadžikadić:

Da, ovo na vrlo konkretan način demonstrira neljudskost i nepravdu, te vrijednost borbe protiv toga, kao i činjenicu da su većina ljudi zaista nezaštićeni i bespomoćni, a političari imaju mogućnost da zaštite ljude koji praktički zavise od političara i njihove sposobnosti da uspostave pravedno i fer društvo u kojem ljudi mogu napredovati i živjeti dostojanstven život. Dakle da, to

je zaista nešto što je trebalo da se uradi i što vam daje dva nova razloga da radite to što treba da radite.